

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/171/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010117
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614010117.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. februára 2015 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovaného

X) H. D.,

nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom U., J. XXX/X,

X) J. J.,

nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom U., J. XXX/X,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/84/2014 zo dňa 22. septembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku u obžalovaného H. D. celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný H. D. odsudzuje pri nezmenenom výroku o vine podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 37 písm. m/, 38 ods. 4, 54 Tr.zák. k trestu povinnej práce vo výmere 140 (jednostoštyridsať) hodín. Trest povinnej práce je obžalovaný povinný vykonať podľa § 55 ods. 1 Tr.zák. najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

II.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora smerujúce proti výroku o vine, týkajúceho sa obžalovaného J. J. zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný H. D. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., pretože dňa 01.01.2014 v čase okolo 01.30 hod. v obci U. na ul. J. pred domom č. XXX podišiel k J. H., ktorého udrel päťou do tváre, na čo poškodený chytil obžalovaného H. D. okolo krku a zvalil ho na zem, kde ho držal približne 15 sekúnd, po čom sa zo zeme postavil obžalovaný H. D. tento tiež kopol J. H. do hlavy, pričom uvedeným konaním obžalovaný spôsobil poškodenému J. H. pomliaždenie a odreninu hlavy vo vlasatej časti, bez narušenia obvyklého spôsobu života poškodeného.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 3, 37 písm. m/, 54 Tr.zák. k trestu povinnej práce vo výmere 140 hodín.

Obžalovaný J. J. bol rozsudkom súdu prvého stupňa podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č. Pv 64/14/3305-14 zo dňa 20.05.2014, doručenej Okresnému súdu Partizánske dňa 21.05.2014, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že sa mal dopustiť prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 01.01.2014 v čase okolo 01.30 hod. v obci U. na ul. J. pred domom č. XXX najskôr obžalovaný H. D. podišiel k J. H., ktorého udrel päťou do tváre, na čo poškodený chytil obžalovaného H. D. okolo krku a zvalil ho na zem, kde ho držal približne 15 sekúnd a následne k nim pristúpil obžalovaný J. J., ktorý kopol J. H. do pravého členku, po čom sa zo zeme postavil obžalovaný H. D. a kopol J. H. do hlavy, pričom uvedeným konaním obžalovaní spôsobili poškodenému J. H. pomliaždenie a odreninu hlavy vo vlasatej časti, bez narušenia obvyklého spôsobu života poškodeného, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok v časti, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. vo vzťahu k obžalovanému H. D. a podľa § 288 ods. 3 Tr.por. vo vzťahu k obžalovanému J. J. súd odkázal poškodeného J. H. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaného H. D. a proti výroku o vine v neprospech obžalovaného J. J.. Podľa názoru prokurátora bola vykonaným dokazovaním preukázaná aj účasť obžalovaného J. J. na napadnutí poškodeného najmä tým, že v dobe, keď tento ležal s obžalovaným H. D. na zemi, utŕžil kop do nohy, ktorý mohol poškodený utŕžiť len od obžalovaného J. J.. Toto je preukázané aj výpoveďou svedka Z. J.. Zo znaleckého posudku síce nevyplýva, že zranenie členka a zranenie pravej časti predkolenia vznikli kopaním, avšak obžalovanému J. J. sa nekladie za vinu spôsobenie zranenia poškodenému J. H. ale to, že spolu s druhým spoluobžalovaným spoločným konaním napadli poškodeného. K uloženiu trestu obžalovanému H. D. prokurátor poukázal na doterajšiu súdnu trestnosť tohto obžalovaného, pričom tento sa žalovaného skutku dopustil rok po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Navyiac súd prvého stupňa nesprávne použil pri ukladaní trestu ustanovenie § 38 ods. 3 Tr.zák., ktoré sa používa pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami. Súd prvého stupňa však zistil pomer opačný, a preto mal byť obžalovanému uložený trest podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. , kedy sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšuje o 1/3. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr.por. zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol prokurátor krajskej prokuratúry zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa aj podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné len vo vzťahu k použitiu ustanovenia § 38 ods. 3 Tr.zák. pri ukladaní trestu obžalovanému H. D..

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine u obžalovaného H. D. nebol odvolaním napadnutý, pričom aj sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní doznal, že mal vzájomný slovný a fyzický konflikt s poškodeným. Z výpovede poškodeného J. H. pritom vyplynulo, akým spôsobom bol týmto obžalovaným fyzicky napadnutý. Vo vzťahu k tomuto obžalovanému pritom poškodený vypovedal od podania trestného oznámenia až po hlavné pojednávanie vždy zhodne. Použitej právnej kvalifikácii taktiež nemožno nič vytknúť, keď ale zároveň nebolo vylúčené, že väčšinu zranení (zlomeninu vonkajšieho členku vpravo, roztrhnutie väzivového spojenia medzi píšľalou a ihlicou vpravo, roztrhnutie deltového väzu pravého členka, vyklbenie nadpätovej kosti a predkolenných kostí dozadu) mohol poškodený utrieť až pri páde na zem spolu s obžalovaným H. D..

Odvolací súd sa taktiež stotožnil s výrokom o oslobodení obžalovaného J. J. spod obžaloby. Tu senát odvolacieho súdu poukazuje v zhode s názorom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na vzniknutú dôkaznú situáciu na hlavnom pojednávaní, vrátane hodnotenia vykonaných dôkazov, k účasti tohto obžalovaného na fyzickom konflikte s poškodeným, nemožno urobiť jednoznačný záver o jeho vine. Odhliadnúc aj od obrany obžalovaného J. J., v jeho neprospech svedčili poškodený a svedok Z. J.. Hodnotenie týchto výpovedí však nedáva dostatočný a nepochybný záver o účasti tohto obžalovaného na napadnutí poškodeného. Za situácie, že samotný poškodený v tomto smere vypovedá rozporne a na hlavnom pojednávaní sa odvoláva už len na informáciu od svedka Z. J., ktorý svedok navyše potvrdil, že pred výpoveďou v prípravnom konaní dostal od otca poškodeného 20 €, nemožno považovať tie usvedčujúce dôkazy za dostačujúce.

Spochybnenie účasti tohto obžalovaného samotným poškodeným (na hlavnom pojednávaní už nehovorí, čo mal sám vidieť, ale čo počul od iného) je podľa názoru senátu odvolacieho súdu pri neexistencii ďalších usvedčujúcich dôkazov dôvodom pre použitie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Tieto pochybnosti nevyvolali orgány činné v trestnom konaní ani súd, ale vyplynuli z výsledkov dôkazov, ktoré inak mali tohto obžalovaného usvedčovať.

Odvolací súd sa stotožnil s vytýkanou chybou v odvolaní prokurátora len vo vzťahu k výroku o treste uloženom obžalovanému H. D., avšak nie aj z hľadiska druhu trestu a jeho výmery. Súd prvého stupňa len pochybil, pokiaľ pri ukladaní trestu povinnej práce ako vo výroku rozsudku, tak aj v jeho dôvodoch použil ustanovenie § 38 ods. 3 Tr.zák. Súd prvého stupňa pritom správne zistil prevahu priťažujúcich okolností, teda malo byť použité ustanovenie § 38 ods. 4 Tr.zák. o zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3. Uložená výmera trestu povinnej práce pritom ale ustanoveniu § 38 ods. 4 Tr.zák. zodpovedá. Súčasne sa senát odvolacieho súdu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že nie je nevyhnutné obžalovanému za spáchaný trestný čin uložiť trest odňatia slobody, a to aj za situácie, že tento bol už opakovane vo výkone trestu odňatia slobody. Predmetný trestný čin bol spáchaný na hranici medzi priestupkom a trestným činom. Aj motivácia konania obžalovaného tak, ako na ňu poukázal už súd prvého stupňa, svedčí skôr v prospech obžalovaného, keď tento „vystúpil na ochranu“ dcéry družky svojho brata.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.